

тъхъ, пристигна въ същото село и 3-а дивизия. За 4-а низамска дивизия и дивизията Чанакъ Кале нѣмаше още никакви сведения.

Днесъ въ 3 ч. се получи отъ Щаба на XVII корпусъ донесение, въ което, като се съобщава на 3-а дивизия, че XVII, XVIII и III корпуси съ напреднали чакъ до предъ Бунаръ Хисаръ, възлага ѝ се да запази тъхния лѣвъ флангъ, тъй като била забелязана една силна неприятелска колона да се движи по посока на Карагачъ. Въпрѣки това, обаче, 3-а дивизия дойде въ Топчикъ.

Въ 8 ч. сл. пл. войници отъ XVII корпусъ пристигнаха въ Топчикъ. По сведения, получени отъ офицери, този корпусъ се разпръсналъ, и корпусният командиръ съ част отъ корпуса заеъ отбранително положение при Чонгора.

На 3-а дивизия се заповѣда тази нощъ въ 1 ч. да тръгне.

Получи се съобщение, че Леката конна бригада се намира въ околността на Топчикъ.“

Отъ това писмо се вижда, че и II корпусъ, както и I, отстъпти отъ позицията при с. Карагачъ цѣлиятъ съ приданите му дивизии, и само част отъ него се задържа на определената му позиция западно отъ Топчикъ. Другата част продължи отстъплението въ най-голъмо безредие.

Какви заповѣди е получилъ командирътъ на II корпусъ отъ Абдуллахъ паша и получилъ ли е заповѣдта, която му изпрати началникътъ на Щаба на действуващата армия отъ Татарлѫ, не се знае. Обаче, едно е несъмнено, че командирътъ на корпуса, щабътъ му и онай част отъ войските, която можа да се задържи, останаха на позицията при Топчикъ и тамъ нощуваха.

И така, следъ отстъплението на I и II корпуси, въ центъра на турската бойна линия, която се простираше отъ р. Еркене, при с. Кумсаръ, до с. Соуджакъ, се образува едно незаето пространство отъ около 15 километра—отъ мандрата югоизточно отъ с. Тюркъ Бей до с. Калайджикъ. На югъ отъ тая празднина заемаше позиция IV корпусъ, който, като не бѣше получилъ заповѣдта за отстъплението, се готвѣше за отчаяна борба. На северъ отъ нея бѣше разположена II източна армия, която се готвѣше да атакува.

Българитѣ запазиха разположението, което имаха отъ миналия денъ. Срещу напуснатия турски центъръ стоеха 4-а Преславска и 6-а Бдинска дивизии, които можеха да обрнатъ фронтъ — едната на северъ, другата на югъ, противъ турцитѣ, които се държеха на двета фланга.